

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Ivy Hubáčkové a JUDr. Miroslava Stoklasy v exekuční věci

oprávněného **Ing. M. V.**, narozeného xxx
bytem xxx
zastoupeného Mgr. Zuzanou Tydlitátovou, advokátkou
se sídlem Pardubice, Smilova 547

proti
povinnému **K. Š.**, narozenému xxx
bytem xxx

pro vyklizení bytu, pro 89 795 Kč

k odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 9. ledna 2020, č. j. 38 EXE 871/2019-20,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

Povinný podal návrh na odložení exekuce s tvrzením, že exekuční návrh byl podán v rozporu s dobrými mravy, oprávněný dosáhl vydání exekučního titulu nezákonným způsobem. Uvedl, že v nejbližší době bude podávat příslušnému soudu návrh na zrušení usnesení o schválení smíru ze dne 19. 12. 2018. Namítl dále, že mu nebylo doručeno rozhodnutí o pověření exekutora vedením exekuce a ani exekuční návrh, a usnesení tedy není vykonatelné. Oprávněný se k návrhu na odklad exekuce nevyjádřil, vyjádřil se pouze k návrhu povinného na zastavení exekuce, který povinný podal ze stejných důvodů jako návrh na její odklad. Důvody povinného označil jako smyšlené.

Soud návrh posuzoval dle § 54 odst. 6 zák. č. 120/2001 Sb. Povinný navrhl odložení exekuce pro očekávanou pravděpodobnost jejího zastavení z důvodu, že v nejbližší době bude podávat návrh na zrušení usnesení o schválení smíru, který je v dané věci exekučním titulem. Za situace, kdy dle tvrzení povinného tento návrh nebyl podán, nelze na pravděpodobnost zastavení exekuce z tohoto důvodu usuzovat. Za nedůvodnou, soud označil i námitku, že exekuční návrh byl podán v rozporu s dobrými mravy, neboť v exekučním řízení jde pouze o výkon pravomocného usnesení, námitka rozporu výkonu práv a povinností s dobrými mravy se v exekučním řízení neuplatní (NS ČR sp. zn. 20 Cdo 3640/2007). Nedůvodná byla i námitka povinného, že mu nebylo doručeno rozhodnutí soudu ze dne 4. 6. 2019, neboť pověření exekutora vedením exekuce není ve smyslu § 43a odst. 5 zák. č. 120/2001 Sb. soudním rozhodnutím, a účastníkům se nedoručuje. Soud proto návrh povinného na odklad exekuce jako nedůvodný zamítl.

Proti usnesení podal povinný včas odvolání. Učinil tak z opatrnosti, neboť usnesení mu nebylo řádně doručeno a v rozporu s právním řádem ČR je vyvěšeno na úřední desce. Dalším podáním povinný své odvolání rozvedl.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení i řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 205, § 205a, § 212 o. s. ř.), aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Odvolatel ve svém odvolání opakoval prakticky totožnou argumentaci, kterou uplatnil před soudem prvního stupně, a se kterou se soud řádně a dostatečně vypořádal. Doložil k odvolání kopii

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Fousková

návrhu adresovaného Obvodnímu soudu pro Prahu 6 ve věci zrušení usnesení o schválení smíru, doručené 7. 2. 2020. V něm výslovně uvedl, že tento návrh podal po poučení soudem a soudu vytýkal, tedy z tohoto důvodu nesprávné zjištění, že není podán návrh na zrušení usnesení o schválení smíru, tedy exekučního titulu. Návrh je datován 31. 1. 2020. V návrhu na zrušení exekučního titulu uvedl, že jeho neplatnost spatřuje v tom, že byl dosažen za pomoci lsti, kdy oprávněný využil jeho vážného onemocnění, aby dosáhl uzavření smíru před soudem. Takovéto jednání je dle povinného nezákonné a především odporuje dobrým mravům. Dále v něm uvedl, že dlouhodobě trpí onemocněním xxx, které má za příčinu vzniku xxx a xxx. V důsledku této diagnózy často trpí zmateností, závratěmi, malátností, rozostřením vidění, častou bolestí hlavy, úzkostí až depresí nebo zvýšenou nervozitou. Předmětné onemocnění ve svém důsledku vážně poškozuje nervy nejen v těle, ale i mozku. Oprávněnému jeho zdravotní stav byl znám a dále se věnoval popisu vztahu mezi účastníky. Předmětný smír tedy nebyl smírem, ale vynuceným právním úkonem dosažený lstí a výhrůžkou za vědomostí oprávněného o zdravotním stavu povinného. Zdravotní stav povinného je tak vážný, že je na hranici způsobilosti vdanou chvílí právní úkon učinit. Z tohoto důvodu navrhl zrušení usnesení o schválení smíru.

Odvolací soud projednal odvolání povinného, a neshledal ho důvodným. Je skutečností, že po rozhodnutí soudu prvního stupně podal povinný návrh na zrušení usnesení o schválení smíru, který je v souzené věci exekučním titulem. Toto jeho jednání je zcela zřejmě účelové. Z vlastního obsahu návrhu na zrušení usnesení o schválení smíru nevyplývá nic jiného, než popisovaný zdravotní stav povinného, který měl způsobit jeho praktickou nezpůsobilost k uzavření předmětného soudního smíru. Důvody pro odklad exekuce z důvodu probíhajícího řízení o zrušení usnesení o schválení smíru musejí obsahovat takové argumenty, které lze předběžně posoudit jako způsobilé ke zrušení pravomocného soudního rozhodnutí. Argumenty uváděné povinným se takovými nejeví. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně neshledal podmínky pro vyhovění návrhu povinného a odložení exekuce, proto napadené usnesení jako věcně správné dle § 219 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 4. května 2020

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu